

GRAM AUR = 567,6303 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4698 RON

EURO = 5,0861 RON

DOLAR = 4,4167 RON

CORRESPONDENȚĂ DIN MADRID

Huawei Connect 2025: Inteligența Artificială, inovația și parteneriatele marchează viitorul digital al Europei

Tehnologii precum inteligența artificială, 5G și energia verde vor schimba toate industriile, printre acestea numărându-se educația, sănătatea, finanțele și producția, a subliniat David Wang, Executive Director of the Board, Huawei. Afirmațiile re-prezentantului Huawei au fost făcute săptămâna trecută, în cadrul conferinței Huawei Connect 2025 „All Intelligence, Greener Europe”, desfășurată la Palatul Municipal de Congres din Madrid, Spania, unde compania a prezentat direcțiile strategice pentru un viitor digital și sustenabil. David Wang a prezentat concluziile raportului Intelligent Work 2035, precizând că noile tehnologii vor crea oportunități complexe de creștere prin transformarea logicii de afaceri, a modelelor de servicii și a întregilor industrii.

Huawei a marcat zece ani de prezență în Europa în cadrul evenimentului amintit, care a reunit lideri din industrie, oficiali guvernamentali și parteneri din domeniul tehnologic, sub tema transformării inteligente și a energiei verzi. Wang a evidențiat, de asemenea, potențialul Europei de a valorifica aceste oportunități: „În doar cinci ani, numai inteligența artificială va contribui cu 22,3 trilioane de dolari la economia globală. Cu strategii de tranziție ambicioase, Europa este bine poziționată pentru a valorifica aceste oportunități. Adoptarea societății inteligente și a energiei verzi va transforma toate industriile și lumea”.

Compania, a explicat Wang, sprijină această transformare prin tehnologie și parteneriate locale: „Huawei este mândră să susțină această transformare cu o rețea puternică de echipe de cercetare și dezvoltare. Compa-

nile de producție conduse de inovație și partenerii noștri din lanțul de aprovizionare din întreaga Europă stimulează inovația și localizarea pentru a ajuta clienții noștri să crească digital și global”.

În încheiere, Wang a reafirmat angajamentul Huawei față de Europa și a contrastat viziunea companiei pentru următorii decenii: „Privind înainte, atât de multe se vor schimba în următoarele decenii. Dar angajamentul nostru față de Europa va rămâne puternic. Vom continua să investim în talente locale, în economiile locale și în tranziția comercială. Împreună, să transformăm această viziune comună într-o oportunitate și această oportunitate într-o forță durabilă pentru o Europă mai verde și mai inteligentă”.

BRIANA TEODORESCU
(continuare în pagina 11)

Între imperiu și stat-națiune. Naționalizarea ortodoxiei în Europa de Sud-Est între autocefalie și politizare (Ep. 2)

Textul publicat săptămâna trecută, „Sacralizarea națiunii și tentația ereziei”, a deschis o reflecție despre felul în care religia, credința și puterea s-au amestecat în spațiul românesc până la confuzie. Reacțiile stărnite de acel articol confirmă că tema este departe de a fi epuizată: relația dintre Biserică, stat și identitatea națională nu aparține trecutului, ci modelează prezentul. De aceea, am ales să continui analiza sub forma unui serial, în care voi urmări pas cu pas geneza și transformările acestor simfonii bizantine reînscenate în modernitate, de la naționalizarea ortodoxiei în secolul al XIX-lea la politizarea ei în comunism, și până la reapariția post-seculară a religiei ca resursă identitară după 1989.

In spațiul ortodox, modernitatea nu a însemnat separarea dintre Biserica și stat, ci o reconfigurare a dependențelor reciproce. Dacă în Apus Reforma a dat naștere prălăsiului confesional și, odată cu el, germanilor libertăți religioase, în Răsărit destrămarea imperiilor a produs efectul invers: capturarea teologiei de către stat-națiune.

Ortodoxia, fidelă idealului bizantin al „simfoniei” dintre tron și altar, a găsit în statul modern un nou împărat sub semnul națiunii. În locușii basileicii în care garanta unitatea credinței în imperiu, a apărut stat-națiunea care revendica propria Biserică „autocefală”, autonomă canonic dar supusă politicii. Această substituție nu a fost o ruptură, ci o translație a sacralității. În cultul politic românesc, ea fusese deja prefigurată de Dimitrie Cantemir, care, în Descripția Moldaviei, de scria domnia ca o putere venită „de la Dumnezeu”, nelimitată de lege și deopotrivă lumescă și spirituală. Domnul, uns și ales de providență, devenea mediator între popor și divinitate, asemenea basileicii bizantine. În această logică, „Iadica”, episcopul – era numit de domn, fără consultarea Bisericii, semn că autoritatea ecleziastică era subordonată puterii lumesci. Ceea ce Bizanțul definea

ca armonie între autoritatea spirituală și cea temporală s-a transformat în Principate într-un raport de dependență al Bisericii față de domn, iar în epoca modernă această tradiție a fost prelucrată de stat-națiune, care s-a prezentat ca pădăritor și garant al măntuirii colective.

Paradoxal, aștăzi raportul s-a inversat. După două secole de subordonare față de stat, Biserica revendică un rol de conducere morală și simbolice asupra națiunii, un rol pe care istoricul a avut nici în Bizanț, nici în modernitatea românească. Catedrala Mântuirii Neamului devine expresia arhitecturală a acestei ambiții, o construcție monumentală care nu mai simbolizează reconcilierea dintre credință și istorie, ci a sprijinul de a conduce. În locul simfoniei, aștăzi la o restituire a puterii sub forma domniei spirituale. Pentru a înțelege însă această revendicare a prezentului, trebuie privită originea ei. Puterea de a vorbi în numele națiunii nu este o invenție recentă, ci moștenirea unui lung proces istoric prin care Bisericile ortodoxe au devenit naționale, iar teologia s-a transformat în ideologie a suveranității. Așa s-a născut ceea ce am putea numi modernitatea confesională estică, o modernitate fără secularizare, o

religie naționalizată care a înlocuit universalismul creștin cu o teologie a suveranității. Această transformare – de la credința universală la ortodoxia națională – este una dintre cele mai profunde mutații politice și spirituale din Europa de Sud-Est care explică, ci și reziliența autorității unii ortodox contemporani, unde fidelitatea față de stat continuă să prevaleze asupra libertății profetice a Bisericii.

De aici trebuie să pornim, din tensiunea dintre autocefalie, termen canonic care de semnifică autonomia spirituală, și independență, categorie politică a suveranității moderne. În Balcani, cele două s-au confundat, iar rezultatul a fost o politizare structurală a religiei, un model de „simfonie națională” în care altarul și tronul au vorbit aceeași limbă, limba puterii. În secolul al XIX-lea, prăbușirea ordinii imperiale otomane a declanșat în Balcani un proces dublu, naționalizarea statelor și, paralel, naționalizarea Bisericilor. Când vechile imperii s-au destrămat, noul stat-națiune a preluat această simfonie, substituindu-se împăratului, iar națiunea a devenit noul basileus. Astfel, ideea de autocefalie – autonomie canonică a unei Biserici locale – a fost reinterpretată politic drept independență ecleziastică, deși în sens teologic nu era vorba de o ruptură, ci de o reorganizare administrativă în interiorul ortodoxiei. În Balcani, autocefaliile au funcționat încă adevărate declarații de suveranitate. Prima Biserică autocefală modernă a fost cea a Grecilor, care, în 1833, imediat după proclamarea regatului elen, s-a declarat unilateral de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol. Gestul a fost necanonic, dar justificat politic, întrucât Grecia elenă nu putea accepta o autoritate religioasă aflată încă sub turci.

(continuare în pagina 3)

Dosarul Google: lobby, influență și corupția tăcută care a paralizat Europa

Europa și Statele Unite se află în pragul unei decizii care ar putea a zdrumca fundațiile internetului, se arată într-o investigație publicată ieri de site-ul Follow The Money, ai cărui jurnaliști au analizat sute de documente judiciare din SUA, do sare de lobby european și mărituri ale expeditorilor, avocaților și oficialilor implicați în cazuri de concurență în privința gigantilor Big Tech. Rezultatul? Un tablou clar al modului în care Google a convins lumea că succesul său este rezultatul pur al inovației, când, de fapt, în spatele cortinei se desfășura o campanie metodică de influență și control. De aceea, sursa citată menționează că autoritățile de la Bruxelles și Washington investighează imperiul Google, acuzându-l că și-a construit dominația nu doar pe genul tehnologic, ci și pe tactici controversate, lobby masiv și o strategie calculată de a-și proteja monopolul.

Aștăzi, Google nu mai e doar un motor de căutare. Controlează cel mai mare ecosistem digital de pe planetă: YouTube, Android, Play Store – adică și stemul și aplicațiile de pe trei din patru telefoane aflate în uz la nivel global. În spatele ficcilor clic gratuit, se ascund miliarde în venituri publicitare. Google a fost acuzată că a îngropa concurenții în rezultate relevante. „Nu era vorba doar de spre compania noastră. Era vorba despre sugrumarea întregii generații următoare de inovație pe internet”, a declarat pentru sursa citată fondatoarea platformei britanice Foundem, Shivam Raffi. Companii precum Tivago sau Yelp au ajuns la Comisia Europeană cu acuzații similare: că motorul le-a făcut invizibile.

GEORGE MARINESCU
(continuare în pagina 3)

SUA, China și Germania - cei mai mari importatori mondiali de bunuri

● OMC: Primii 30 de importatori din lume au cumpărat împreună, în 2024, bunuri în valoare de 20,4 trilioane de dolari

Peste 13% din bunurile importate la nivel mondial sunt achiziționate de America, ceea ce echivalează cu 3,4 trilioane de dolari în 2024, potrivit v-sualcapitalist.com, care notează că apetitul Americii pentru importuri a reflectat o creștere internă puternică și o activitate comercială solidă, bunurile cumpărate din exterior varind de la elemente utilizate în industrie – precum cuprul și utilitățile, la articole de consum. În același timp, China a importat bunuri în valoare de 2,6 trilioane de dolari, clasându-se pe locul al doilea la nivel global. În baza datelor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), sursă citată atât ca primii 30 de importatori din lume au cumpărat împreună, în 2024, bunuri în valoare de 20,4 trilioane de dolari. SUA cum a fost menționat anterior, SUA se situează confortabil pe poziția de cel mai mare importator din lume, acoperind 13,6% din cota globală (3,359 trilioane de dolari). Importurile americane au sporit cu 6% în 2024, față de 2023. Printre cele mai mari industrii importatoare se numără cele

farmaceutice și auto. Împreună, Mexicul și Canada au furnizat 28,1% din importurile SUA, în timp ce Uniunea Europeană și China au urmat, cu 18,3%, respectiv 13,4%. Pe locul al doilea în topul marilor importatori regăsim China, cu 2,585 trilioane de dolari, respectiv 10,4% din totalul global (+1% față de 2023), iar pe al treilea - Germania, cu 1,422 trilioane de dolari, respectiv 5,7% (-3% anual). Urmează Marea Britanie (816 miliarde de dolari; cotă 3,3%; +3% față de 2023). Olanda (814 miliarde de dolari; cotă 3,3%; -3% anual), Franța (750 de miliarde de dolari; 3%; -5% anual), Japonia (743 miliarde de dolari; 3%; -5% anual). India s-a clasat pe locul al optulea în topul importatorilor, cu 718 miliarde de dolari (2,9% din totalul mondial), importurile fiind crescând cu 7% anual, susținute de expansiunea economică robustă. Per total, primii trei parteneri de import ai Indiei au fost China, Rusia și Emiratele Arabe Unite - importurile din Emiratele Arabe Unite creșând cu 34% în 2024. (A.V.)

(continuare în pagina 12)

